

(д) Духъ е същество прѣсто: сирѣчь непричастно сло-
женіа, но съ разумъ и бола ѡдаренно. Таково същество
по превосхѣдствѣ е Богъ, както говори Евангелистъ
Іоаннъ . “ Духъ есть Богъ . , (Іоанъ: д. 24.)

(е) Разумъ е дѣйствиє, което представа въ себеси
всѣхъ вещи те. Такъ въ разумъ атъ Божій съ взобра-
женни всѣ те вещи, не токмо които съ получили бытіє,
но и които е възможно да полѣчатъ. Понѣже, както
негово то същество е безконечно, такъ и всѣте негови
свършенства съ безпредѣлни. Това подтвърждава св:
Писаніє . “ Нѣсть тварь не явленна предъ Нимъ, всѣ
же нага, и ѡбавленна предъ Очима егѡ . , (Евре: д. 13) .

(з) Всевѣдѣніє то Божіє е сила, която прониква,
и прозира въ свѣзатъ на всѣ те вѣдущы и възможны
вѣщы. По това св: Писаніє говори, (Псал: з. 10) защо
Богъ испытва сърдцата и оутрѣбы те, и сѣди помысли
те сърдечны: и пакъ “ Господи! ты позналъ еси всѣ послѣд-
наа и дрѣвнаа , , (Псал. рли. 5). Предвѣдѣніє то Бо-
жіє е неизжліво: то обаче не нарушава свободата на чело-
вѣческыте дѣла: сирѣчь не трѣбва да помысли нѣкой,
какъ чловѣкъ е принуденъ, и безъ да нещє, да прѣви
добро, или зло . Понѣже Богъ види вѣдущє то кѣто
настоящее, слѣдува какъ Онъ ѡ сама та своѣ вѣчность
предвѣжда дѣла та чловѣчскы , които во время
то си текѣтъ по свои те свободны закѡны . И предвѣ-
дѣніє то на едно вѣдущє дѣло, не нарушава свобода-
та на дѣло то .

(и) Премѣдрость Божія е сила, която порѣдобенно